

forrás

A Győri Evangélikus Egyházközség időszaki kiadványa

2018 karácsony

Ennyi elég?

Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme, minden embernek. Tit 2,11

161 kamera figyeli a közterületeket Győrben – lehetett olvasni a tájékoztatót még év elején, s ez a szám nagy valószínűséggel azóta csak nőtt. Bevezető útszakaszok, fontos kereszteződések, intézmények, játszóterek, mind biztosítva vannak a térfigyelő rendszerek által. A funkció egyértelmű, mégpedig a biztonság és az utólagos rekonstrukció lehetősége, vagyis nem az általános viselkedési normák és formák megfigyelése a cél, de az is megér néhány gondolatot. Mármint, hogy miként változik a viselkedésünk, akár egy esztendőn vagy pár napon belül, hogyan határozzák meg azt bizonyos feltételek, körülmények.

Amikor ezeket a sorokat írom, akkor, még két hét van ádventig, az Egyház is a végidőkre tekint, miközben a városban szerelik föl az ünnepi díszkivilágítást – föl még nem kapcsolják-, s a kereskedelem pedig november eleje óta karácsonyi lázban ég. Meg nem lepődöm, de bosszant, mert elébe megyünk annak, aminek nem lehet, és nem éljük meg azt, amit muszáj lenne. S mindközben megdöbben, hogy ennyi elég!?

Mármint hangok, illatok, fények, ízek, visszautasíthatatlan ünnepi ajánlatok, s az ember mosolygósabb, kedvesebb, közösségibb, mint máskor, s ez talán a kamerákon keresztül is jól látszik. Sajátos reflexek eredménye ez, mint Pavlov kutyájánál a nyálélválasztás. Pavlov, aki egy orosz pópa fia volt, kutató orvosként-etológusként a feltételes reflex jelenségének a feltalálója. Karácsony halatán mi is szánkban érezzük

az ízeket, s elindul bennünk, valami furcsa érzelmi elválasztás, ami emlékekből, érzelmekből, hangulatokból táplálkozik, pedig az egyetlen fontos feltételt az előttünk álló ige adja: Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek!

Ez kellene, hogy legyen, az a kizárólagos információ, mely megindít minket az ünnep útján, ami megszüli bennünk egyszerre a vágyat és a hálaadást az üdvözítő kegyelem megtestesítője, Jézus Krisztus iránt! Az ünnepelt iránt, akit nem lehet beszorítani a jászolba, nem lehet gyermek státuszban tartani, hogy maradjon csak gögicselő csecsemő. A jászol jóval távolabb mutat ennél! Ezt hirdetjük majd az ünnepi szószékeken is, mint együgyű pásztorok, kiknek valóban egy ügyük van csupán, de az kitölti az életet igazi örömmel.

Mindamellett fájdalmas tapasztalat, amikor a karácsonyi istentisztelet is csupán kellékké silányul, egy lesz az ünnepi hangulatot megszüelő feltételek közt. S ez sokaknál így van, még akkor is, ha karácsony tartja magát egyelőre, mint egyházi ünnep, „csak” a tartalma lett kérdés. Az összes többi felhígult a néphagyományokban és egyszerű szabadnappá silányult. Pedig azok nélkül, Nagypéntek botránya és Húsvét öröme nélkül az előttünk álló is értelmezhetetlen, sőt, nem több, mint bármely születésnap, melyeknek száma véges. Ahogy a hangulat is ideig való, s ajándékainkat is elemészti az idő vas foga, s a végén ott állunk üres kézzel és kiürült szívvel.

Bizony az ünnep csodája végbemegy fények, illatok, ízek nélkül is, idegeskedés és görcsös ajándékajándék nélkül is, az Isten ígéje által. Ami nem a feltételes reflex átmeneti indulatait ülteti a szívbe, hanem feltétel nélküli szeretetet a hit által. Ne a körülmények s a kellékek tökéletessége motiváljon tehát minket a következő hetekben, hanem a lelki felkészülés, mert Betlehem Szülőttében az üdvözítő kegyelem jött kö-

zénk, ami túlmutat létezésünk keretein, s örök távlatokat ad!
Ámen!

Vancsai József lelkész

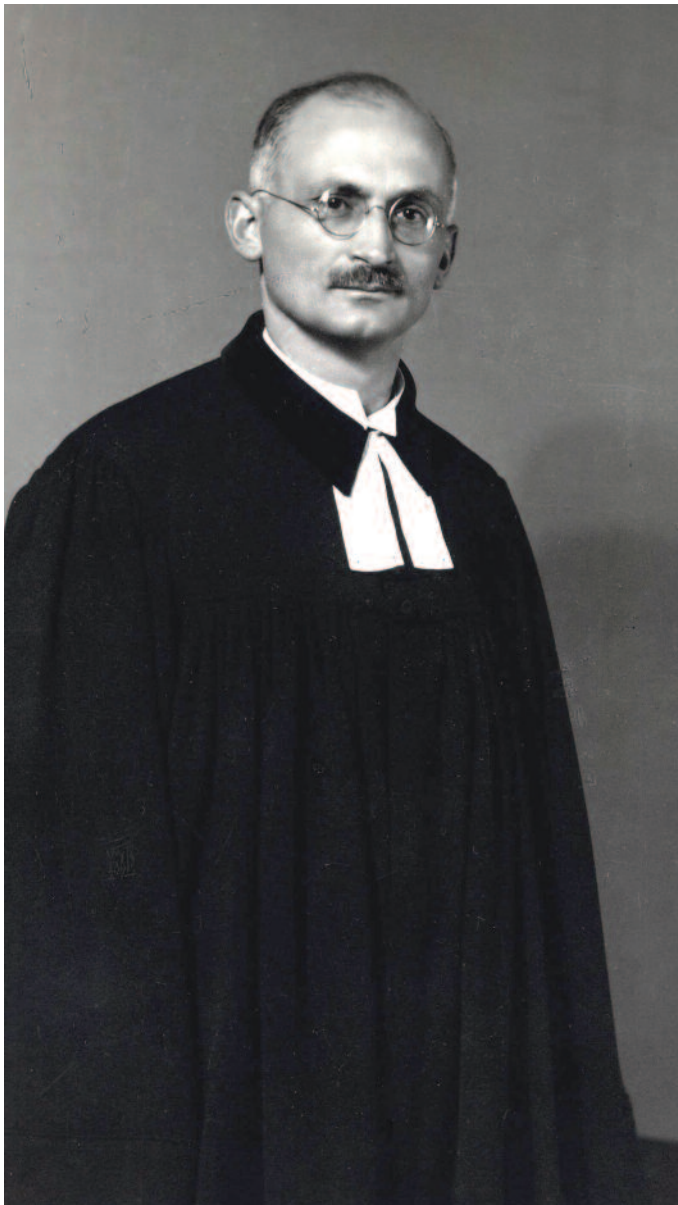
Lorenzo Lotto: Jézus születése, 1523

Kettős évforduló

Gyülekezetünk gazdag múltja tele van olyan kiemelkedő, példamutató személyiségekkel, akikre érdemes emlékeznünk. Erre különösen is alkalmas lehet egy-egy évforduló.

Túróczy Zoltán 125 évvel ezelőtt, 1893-ban született a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Arnóton. Már gyermekkorában szoros kapcsolatba került az egyházzal, hiszen édesapja, Túróczy Pál lelkészként szolgált, s anyai ágon is számos teológiai pályán mozgó felmenővel büszkélkedhetett. Teológiai tanulmányait Pozsonyban végezte. Scholz Gusztáv 1915. október 22-én szentelte lelkésszé Budapesten. Parókus lelkészi szolgálatát szülőfalujában kezdte, majd Ózdon folytatta.

Győrbe Isó Vince nyugdíjazását követően került, 1927-ben. Ekkoriban egyre komolyabb módon kapcsolódott be a finn evangélikusokkal való kapcsolattartás munkájába. Ennek kimagasló eredményét jelentette 1937-ben az első finnugor lelkészgyűlés megrendezése Budapesten. A küldöttségek tagjai Győrben is látogatást tettek. A finnugor lelkészek összefo-

gásáért tett erőfeszítéseit mind a finn, mind az észti állam kitüntetésekkel ismerte el. Szintén ebben az időszakban bontakozott ki a lelki élet megújítását célzó tevékenysége, mely – különösen az 1940-es években – számos hitébresztő evangelizációs sorozatot eredményezett. Igehirdetési sorozatai rendszeresen jelentek meg, nem csupán magyar, de többek között finn, német, angol nyelven is.

1939-ben Nyíregyházára hívták, s még abban az esztendőben megválasztották a Tiszai Egyházkerület püspökének. 1945-ben háborús uszítás vádjával elítélték és 10 évi fogházbüntetést szabtak ki rá, ám pártolói közbenjárására 9 hónapnyi börtönt követően szabadulhatott.

Kereken 70 évvel ezelőtt, 1948 őszén, Kapi Béla nyugalomba vonulását követően, a Dunántúli Egyházkerület püspöke lett.

A váltás kapcsán Szabó József akkori győri lelkész a következőképpen fogalmazott: "Kapi Béla egy alkonyodó egyházi korszak utolsó püspöke volt. Ezt a korszakot a biztonság nyugalma, a jólét rózsaszínű ragyogása, nagymedru egyházi beszédek, világnézeti előadások tudós katedrája és a püspökök felsőházi tagsága jellemezte. Túróczy Zoltán egy most bontakozó korszak első püspöke. A külső ragyogások megfakultak, díszjeink lehulltak. Szegények lettünk és az országházban nincs szükség püspökre. Kapi Béla szép értelemben vett egyházfejedelem, Túróczy Zoltán jó értelemben vett egyházszolga. [...] Nem hiszem, hogy püspök valaha is annyit levelezett volna, mint Kapi Béla és nem hiszem, hogy püspök valaha is annyit prédikált volna, mint Túróczy Zoltán. [...] Kapi Béla a belmisszió püspöke volt, Túróczy Zoltán az evangelizáció püspöke lett."

Dunántúli püspöki szolgálatát 1952 februárjáig végezhetette, ekkor félreállították. Ennek kapcsán írta: "Alávetem magam a döntésnek ... jelöljék ki azt a helyet, ahol szolgálhatok. Mindent szívesen vállalok, amit fizikailag megbírok, még segédlelkési beosztást is." Ám átmenetileg ez sem adatott meg neki. Kényszer tartózkodási helyet jelöltek ki számára Nagygeresden. Fél évvel később térhetett vissza Győrbe, ahol az elkövetkezendő években – bár meglehetősen korlátozott keretek között – módja nyílt lelkészi szolgálata folytatására.

1956-ban, a forradalom eseményeinek hatására, az északi kerület akkori püspöke, Vető Lajos lemondott, s helyére Túróczyt hívták meg az egyházkormányzati teendők ideiglenes ellátására, majd 1957 februárjában iktatták be immáron megválasztott püspökként. Ez volt élete harmadik, s egyben utolsó püspöki mandátuma. 1957 végén ismét félreállították.

Óriási mértékű hivatástudat jellemezte, mely a mellőzöttség éveiben is erőt adott neki munkája folytatásához. Ahogy ő fogalmaz: "A papi szolgálatban két fő feladat van: képviselni Istent az emberek előtt és képviselni az embereket Isten előtt. Az előbbi az igehirdetés, az utóbbi a közbenjáró imádság. [...] Mindennap végiglátogatom lélekben a régi Tiszai és Dunántúli Kerület gyülekezeteit és papjait, barátaimat és szolgatársaimat, még ellenségeimet is, és odaviszem őket és ügyeiket Isten elé. Az a meggyőződésem, hogy ma jobb pásztor vagyok az egyháznak, mint aktív koromban és eredményesebb munkát végzek csendben, mint azelőtt a hangos hajszában." Szolgálata 1971. november 22-én végleg véget ért, megtért Urához.

Világi Dávid
történész, levéltáros

Tóthné Szebeni Gyöngyi 1991. óta dolgozik óvónőként egyházközségünk óvodájában, az idei évtől pedig, elődje, Hujber Istvánné – sokak Gyöngyi nénije – nyugdíjba vonulását követően vezető óvónőként folytatja hivatását. Alázattal és szeretettel, stabil értékrenddel, amely mindenki számára érezhetően sugárzik személyiségéből. Azzal az Istenbe vetett hittel, amely erőforrás és biztos alap a hétköznapi szerteágazó teendői között is. Forrás újságunk mostani számában őt kerestük meg és kérdeztük életútjáról, hivatásának titkáról.

Amikor a legkisebbekkel tettétek meg...

Miért pont ezt a kisgyermekkel való foglalkozást választottad hivatásodul?

Én úgy emlékszem szüleim indítottak el az óvónői pályán. Tették ezt azzal, hogy a csornai Óvónőképző Szakközépiskolába adtuk be a felvételi papírokat 8. osztályban, pedig az osztályfőnököm a Kazinczy Gimnáziumba akart küldeni. Valószínűleg Ők látták már akkor is, hogy a szomszéd és rokon gyerekeket mindig magam köré gyűjtöttem, szívesen vigyáztam rájuk, játszottam velük. Az iskola befejeztével pedig fel sem merült, hogy más szakmát keressek.

Mióta dolgozol az egyházközség óvodájában és hogyan lettél ennek a közösségnek a része?

1991-ben egy újsághirdetést tett elém anyukám, amiben a Győri Evangélikus Egyházközség induló óvodájába kerestek óvónőket. Akkor második éve dolgoztam Öttevényen az óvodában, de éppen kérdéses lett, hogy meddig maradhatok, mert akinek a helyére felvettek, jött vissza gyes-ről. Az „óriási” két éves tapasztalattal jelentkeztem. Augusztus 16-án pedig elkezdtem dolgozni az Evangélikus Óvodában. Az első év nagyon szép élményekkel gazdagított. Ma is szívesen emlékszek vissza. Az, hogy szinte a semmiből indult el az evangélikus kisgyermek nevelés, csodálatos dolog.

Mit jelent a számodra az, hogy evangélikus óvodában gyakorolhatod hivatásodat?

Ez egy különleges dolog számomra. Sokszor tettem fel magamnak a kérdést, ha más óvodában dolgoznék, akkor máshogy csinálnám, más lennék? És mindig ugyanoda lyukadok ki: ugyanígy tenném a dolgomat, de biztosan tudom, hogy más lennék. Ez az óvoda, és azok az emberek, akikkel itt találkoztam, találkozik ma is, akikkel együtt voltam és vagyok Ők mind neveltek, alakítottak, csi-szoltak. És ez nem véletlen, mint ahogy az sem, hogy idekerültem. Hiszem, hogy ez a terv része, mert Istennek mindegyikünkkel célja van, még a legkisebbel is.

Milyen nehézségekkel kell megküzdenie egy óvónőnek és honnan tud erőt meríteni ezekhez?

Mai világunkban nem könnyű megfelelni a sok elvárásnak, ami érkezik a „partnereink”, a környezetünk felől. A nehézség abban van, hogy ezeket az elvárásokat meg kell szűrni. Keresztýén értékrendünket, és legalapvetőbb emberi elveinket nem szabad feladni egy-egy divatos nézőpont, nevelési módszer miatt.

megtaláljam a mostani feladatomban a szépséget. Az óvó néniiségben megtaláltam már, a gyerekek közötti felhőtlen lét, megadta mindazt amit egy ember kaphat a hivatása során. Mostani célom, hogy megfeleljek az elvárásoknak, hogy az óvoda, a hagyományait megőrizve, azon az úton haladjon tovább, amit elődeim kita-

Az, ami az igazi érték, nem szabad elfelejtenünk. Itt az óvodában azon vagyunk, hogy ezekre az apró, de mégis a legemberibb dolgokra neveljük a kisgyerekeket és általuk talán a családokat is. Egy kicsit próbáljuk lelassítani a mindennapi rohanást, örülni az együttes időnek, mert az alatt egymásra tudunk figyelni, meghallgatni a másikat, segíteni egymásnak, észrevenni örömet, bánatát, és így tölteni is lehet. Sokszor gondolok arra, hogy legszebb hivatás a miénk, mert ennyi szeretetet, mosolyt, viszonzást nem kap más, csak egy óvó néni. A befektetett energia többszörösét kapjuk vissza a gyerekektől.

Milyen célokat látsz magad előtt hosszabb és rövidebb távon?

Rövidebb távon, most a célom, hogy

postak. A benne folyó pedagógiai, nevelő munka magas színvonala megmaradjon és megőrizzem azt a légkört, amiben mindenki jól érzi magát. E nélkül úgy hiszem nem tudnánk együtt dolgozni és együtt lenni nap, mint nap az oviban. Ha ezek meglesznek, akkor talán a mostani feladatomban is megtalálom a szépséget.

Össze lehet-e foglalni egy mondatban hivatásod filozófiáját, amely a szülők számára is irányadó lehet?

Három szó szólal meg bennem naponta: alázat, elfogadó szeretet és jókedv. Hiszem, ha így élünk a gyerekek és embertársaink között, így tesszük a dolgunkat, akkor meglesz a gyümölcs is.

Csorba János
igazgató lelkész

„... híven teljesítem kötelességeimet, melyekkel Istennek, hazámnak és embertársaimnak tartozom.”

90 éves a 459. sz. Győry Vilmos Cserkészcsapat

November 18-án cserkészcsapatunk, a 459. sz. Győry Vilmos Cserkészcsapat megalakulásának kilencvenedik évfordulóját ünnepeltük az Öregtemplomban. Az istentisztelet keretén belül a cserkészcsapat jelenlegi és régi tagjai megerősítették cserkészfogadalmukat. Ezt követően az udvaron újra felavattuk alapítónk, Ittész Mihály emléktábláját. Megemlékezésében Ittész János nyugalmazott püspök, alapítónk fia, ráirányította figyelmünket arra, hogy minden közösségépítésnek, így a cserkészletnek is Isten ígéje az iránytűje. A család és a cserkészek koszorút helyeztek el az emléktáblánál. Az ünnepség után csapatunk jelenlegi és volt tagjai, valamint az érdeklődők meghallgatták Tolnay Imre és Maschler Brúnó öregcserkészek rövid beszédét, melyben felidéztek csapatunk legelső táborait, jelentős vezetőit. Majd néhai

öregcserkészünk Vörös József lánya, Zsuzsanna, édesapjára emlékezett. Az ezt követő kötetlen beszélgetés keretében lehetősége volt jelenlegi tagjainknak az előző generációval beszélgetni, és természetesen a régi cserkészeknek is nagy élmény volt, hogy találkozhattak gyerekkori őrtársaikkal, akikkel együtt elevenítették fel a régi emlékeket. Lehetőségünk volt megtekinteni táborokon és kirándulásokon készült fényképeket, videókat (ezeken mindenki nevetve ismerte fel öt, tíz, húsz évvel ezelőtti önmagát). A cserkészcsapat és a magyar cserkészmozgalom gazdag múltjából több személyes emléket is megtekinthettünk a gyülekezeti teremben és megújult cserkészotthonunkban, például az 1933-as gödöllői, egyetlen Magyarországon megrendezésre került Világdszembori alaprajzát és az ott emlékül kapott fokost. Büsz-

kék vagyunk arra, hogy az újjáalakult csapat egyik cserkésze 2007-ben részt vett a jubileumi Világdszemborin Angliában, továbbá jövőre az Egyesült Államokban szintén ott lesz egyik őrsvezetőnk.

Amellett, hogy méltó módon tudtunk emlékezni a megalakulásra és alapítónkra, ünnepségünk jó alkalom volt arra is, hogy a jelenlegi tagok megtapasztalhatták Mindenható Urunk összetartó erejét, amely képes volt kilencven évig, a történelmi viszontagságok ellenére megtartani a csapatot.

Reménységünk, hogy a gyülekezeti tagoknak sikerült egy kis betekintést nyújtanunk a cserkészletbe és az érdeklődő szülők is jobban megismerték a csapatunkat. Kíváncsi vagyok, hogy csapatunk ugyanígy együtt ünnepelje a jubileumi századik évfordulót is, amihez jó reménységet ad, hogy kiscserkészünket, Simon Má-

tyást a csapatgyűlésen cserkészsé fogadtuk.

Köszönjük azoknak a segítségét, akik az ünnepség megszervezésében és lebonyolításában közreműködtek, továbbá mindenkinek, aki az elmúlt évtizedek alatt cserkészcsapatunkat támogatta.

A cserkészlet iránt érdeklődő gyermekeket szeretettel várjuk foglalkozásainkon péntekenként a cserkészotthonban. További információ: Puláné Jerabek Ivett: 06-20/824 8410

Pula Eszter Terézia

„Lábam előtt mécses a te igéd,
ösvényem világossága.” (119. Zsolt. 105)

Morzsák az őszi kincs- kereső gyermeknapról

Örömmel emlékezünk leg-
utóbbi őszi kincs-kereső gyer-
meknapunkra is, ahova 45
gyermek jött el, hogy velünk
töltse el az őszi szünet első
napját. A nap énektanulással
kezdődött, majd három cso-
portban Isten üzenetét hallhat-
ták a gyermekek. Választá-
sunk most Jeremiás prófétára
esett, akiről megtudták a gyer-
mekek, hogy ő Isten hű prófé-
tája volt. Nemcsak Isten ítéle-
téről beszélt a zsidó népnek,
hanem ígéretéről is. A bál-
ványimádás következménye-
ként fogságba került népet Isten
nem hagyta el, valami
egészen újat készített szá-

mukra. A gyerekek is elmond-
ták, hogy hiába határozzák el
azt, hogy pl.: szót fogadnak,
egy ideig megy, aztán nem.
Ahogy a zsidó nép sem, úgy
mi sem tudunk magunktól Isten-
nek tetsző életet élni. Ezért
készített Isten újat, ami Jézus
Krisztusban teljesedett be. Ő
az, aki a kereszten mindent el-
végzett értünk és helyettünk,
hogy mi bűnbocsánatot és új
életet kaphassunk. Ezután tu-
dunk Istenben bízni és Őt kö-
vetni. Ezzel a jó hírrel gazda-
godhattak a gyermeknap
résztevői, hiszen ez nemcsak
a zsidó népnek szólt, hanem
nekünk is.

Mint minden alkalommal,
most is tanultunk aranymon-
dást. A fent már idézett igét
választottuk, mivel Jeremiás-
nak fontos volt Isten szava, és
életét is ehhez igazította.

A bibliai történet után a já-
téké volt a főszerep: csocsó,
biliárd, pingpong, mind, mind
a gyermekek kedvelt játéka
közé tartozik. A nap folyamán
egy szép őszi koszorút is bar-
kácsolhattak, amivel aztán ot-
thonukat díszíthették fel.

Ebédelni étterembe men-
tünk, majd kihasználva a jó
időt, azokkal, akiknek kedvük
volt, játszótereztünk.

A délután folyamán: A buyu-
fa alatt. c. könyv egy tanulságos
történetét vetítettük le a gyer-
mekeknek. Az állattörténet ta-

nulsága összecsengett a déle-
lőtti tanítással. A kecske bár-
mennyire is szeretett volna
oroszlánná válni, nem tudott...

A gyermeknap nem múlhat el
ajándék és kincs-keresés nélkül.
Még a nagyok is szívesen keres-
géltek kincs után az udvaron. Há-
lás a szívünk a sok gyermekért, a
sok segítő kézért, a rendkívül
szép időért, Isten kegyelméért.

Köszönjük, hogy a szülők
ránk bízták gyermeküket. Kö-
szönjük támogatásukat!

A legközelebbi kincs-kereső
gyermeknapot a téli szünet-
ben tartjuk: december 28-án.

Erre a napra is várunk min-
denkit szeretettel.

Mesterházy Zsuzsanna
lelkész

Karácsonyi színező

Karácsonyi ének

Szál - ja - tok le, száll - ja - tok le ka - rá - cso - nyi an - gya - lok,
Zór - ges - se - tek má - ma es - te min - den pi - ciny ab - la - kot.
Pa - lo - tá - ba és kuny - hó - ba nagy ö - rő - met vi - gye - tek,
Bol - dog - sá - gos ün - ne - pet.

Karácsonyi szókereső

CTWSLCHÖESÉS
AFYNOSCÁRAKÉ
SOVBHIPPUCCT
ZÚAJOLGASÜSE
EAREKLAQCNP
RJIOEADFJNLE
EAWMZGSOVEAL
TNZVOSWNGPDG
EDAKIZOHASQE
TÉWUQÓGKBRAM
ZKGYERTYAFCG
ZVEIAÖLAYGNA

Elrejtett szavak: ünnep, hóesés, csillagszóró, szeretet,
ajándék, gyertya, karácsonyfa, koszorú, boldogság, család,
meglepetés, angyal.

Kollégiummal bővült az iskolánk

A köznevelési törvény nyolcosztályos gimnáziumára vonatkozó szabályozása okán döntött úgy az intézmény fenntartója, hogy kollégiumi ellátással bővíti iskolája feladatkeretét.

A döntést a megvalósítás követte, ennek gyümölcseként 2018 szeptember elején vehették birtokba az evangélikus gimnáziumba és további győri középiskolákba járó diákok az új kollégiumot. A nyár a „hajráról” szólt, amiért köszönet illeti Kovácsné Hujber Krisztina gazdaságvezető asszonyt és munkatársait. Az elmúlt évek és az idei nyár munkájáért kárpótolta a közösségünket az a sok köszönet, amit a kollégiumba felvett családoktól kaptunk. Adja Isten, hogy az elkövetkezendő években a kollégium is a gyülekezetünk épülését, gyarapodását szolgálja.

A gimnazisták „gimnáziumba” járnak

Kissé furcsa lehet a fenti cím, hiszen ez az elmúlt években is így volt, viszont igazságtartalma is van. Az idei tanévtől épületek tekintetében is élesen elkülönül az iskolánkban tanuló három nagy korcsoport.

A nagy gimnazisták az áprilisban átadott új, modern, jól felszerelt iskolaszárnyba költöztek át. Mintegy érzékeltetve azt, hogy ők már nem általános iskolások, hanem közép-

iskolába járnak, akik a felsőoktatásra készülnek. Ezzel párhuzamosan a régi épület helyiségeit is újra gondoltuk. Így az első szinten az alsós gyerekek tantermei vannak, a második szinten a kiscimnázisták és a felső tagozatos diákok tanulnak. Az éles „struktúráknak” köszönhetően a gyerekek saját életkori közösségükben élhetik meg a mindennapi iskolai életüket.

Szüret az ovisokkal

Evangélikus óvodánk mindennapjait áthatja a népszokások, néphagyományok ápolása, felelevenítése. Ilyen váruva várt alkalom a programunkban a szülőszüret is. Immáron már második éve látta vendégül óvodánkat a Pannonthalmi borvidék dűlőin, Pécsinger János és családja. A gyerekek szőlőszedés közben megismerkedhettek a szüretelésen használt eszközökkel, amit ki is próbálhattak, megtapasztalhatták az emberi munka értékének fontosságát. A pincészetben János bácsi mesélt a gyerekeknek az egymást követő munkafolyamatokról. Az oviba hozott szőlőből finom, friss szőlőlevet préseltünk, miközben együtt átélhettük a közös munka örömét. Köszönjük a szeretetteljes vendéglátást, találkozunk jövőre!

Hagyomány, család, közösség

2018 nyarán újra birtokba vehettük az udvarunkat. Ez örömteli alkalom volt, amit azzal tudtunk fokozni, hogy felelevenítettük a régebbi programjainkat. Újra hagyományörző alkalmat tartottunk. Így került sor a Szent Mihály napi vásárra és a Márton napi lámpás felvonulásra. Az alsós gyermekek a szüleikkel vettek részt ezeken az alkalmakon. Újra megélhettük a család és a közösség erejét templomunk udvarában.

„Szívem csendben az Úrra figyel, ki segít...”

Csendül fel az ének áhítat előtt a Szeretetház falai között. Az egyházi esztendő végén járunk, Reménység és Örök élet vasárnapja között. A héten istentiszteleten emlékezünk meg lakóinkról, akik az elmúlt egy évben hunytak el. Sok kicsi mécses rajzol majd ki kereszt formát, hogy egy-egy lánggal, gondolatainkkal, imával felidézzük őket...

Tavaszi híreinkkel fejeztük be legutóbb, akkor még csak sejtettük, hogy nehéz időszak elé nézünk a felújítási munkák miatt, most már hála Istennek a

dozták, hogy társaiknak könnyebb legyen, fiatalok, az iskola diákjai nevelőjükkel, felnőttek családosul. Köszönet érte!

Programjainkat (áhítatok, istentiszteletek, foglalkozások) igyekeztünk megtartani a megszokott rend szerint. Voltak lakók, akik 4-5 emeletet is képesek voltak 80-90 évesen lépcsőn megtenni, hogy hallgathassák Isten igéjét! Most nagyon élvezzük a jó liftet.

Foglalkozásvezetőnk irányításával kézműveskedtünk pl. pünkösdri rózsát készítettünk krepp

tó művész csodálatos hangszerükön játszott muzsikájával; finn látogatók közös éneklésükkel; egyetemista önkéntesek klasszikus komolyzenei kon-

és hozzátartozóik is jól érezték magukat. A Vasúti diakónia mindamelllett, hogy célul tűzi ki a vasúton közlekedők segítségét (pl. nyáron a hőségben vizet

vége felé járunk. Megújultak lifteink, megtörtént a vízvezeték és csatorna főágak, a hátsó kerítés cseréje, új nővérhívó rendszer épült ki, kibővítették a tűzjelző rendszert, valamint hajnali áru átvevő és hulladék tárolók létesültek. Mindez sok lemondást, türelmet igényelt lakóinktól, többlet munkát, energiát a dolgozóktól, sőt a hozzátartozóktól is, hiszen megnehezítette a közlekedést nemcsak az utca felé, hanem az épületeken belül is. Fenntartónk elismerő szavakkal köszönte meg a dolgozóknak a Szociális munka napja alkalmával az elmúlt időszak megfeszített munkáját. Önkéntesek is segítettek pl. az ételosztásban - nővérek, akik hétvégén szabad idejüket ál-

papírból, pillangós mozaikképet ragasztottunk, közös sétákat tettünk a környéken azokkal a lakókkal, akik lift nélkül is ki tudtak jönni velünk. Volt filmvetítés, betűjáték, társasjáték,, nótázás, olvasóköri, kedvenc versek olvasása, teadélután, megemlékezés ünnepi alkalmunkra (aug. 20). Néhány önkéntes segítő (diák és felnőtt) hűségesen látogatta lakóinkat, egyikük a közös sétákra is velünk jött, ha kértük.

Jóteköny vendégszereplők megörvendeztettek bennünket előadásukkal: a Gyárvárosi dalkör immár rendszeres, színvonalas műsorával kétszer is; a Móra iskola gyerekei fergeteges néptánc bemutatójukkal; a Péterfy iskola diákjai színvonalas ünnepi műsoraikkal; két tárga-

certtel; a Bárczi iskola dolgozóival együtt töltött szívet melegengető alkalom közös énekléssel, verseléssel, süteményevéssel.

Felvettük a kapcsolatot a Vákok és Gyengénlátók megyei egyesületének munkatársaival, nekik köszönhetően a gyengénlátó lakóknak olvasást segítő eszközöket mutattak be, és különböző házi „praktikákat” ajánlottak, pályázati keretből pedig egy-egy lakónak személyes segítséget nyújtottak.

Alkalmainkat gazdagították az idén alakult Vasúti diakónia győri szolgálata által szervezett programok. Ilyen volt az elsőként megrendezett nagy sikerű és sokszínű Családi nap, ahol valamennyi korosztály, gyerekek és idősek, dolgozók, lakók

osztottak), a generációk közötti kapcsolatok építését is előmozdítja, mindezt önkéntesek közreműködésével.

Hamarosan elérkezik a házi Ki-Mit-Tud napja, amit minden évben novemberben rendezünk meg. Lakóink már készülődnek az alkalomra versekkel, nótákkal, kézimunkával, internetes összeállítással (idősebb korosztálynál használata még különlegességnek számít!).

Mozgalmas, színes, zajos időszak van mögöttünk, jó lesz megélni a Várakozás idejét, csendjét, az Ádventet, ahol „szívem csendben az Úrra” figyelhet – megint...

Samu Jánosné
mentálhigiénés munkatárs

Forrás – Győri Evangélikus Hírlevél. Főszerkesztő: Csorba János. Szerkesztőbizottság tagjai: Csorba János, Mesterházy Zsuzsanna, Jánosa Attila, Vancsai József. Szerkesztő: Dobó Eszter | Nyomdai előkészítés: Konrád Sándor. Nyomtatta: Palatia Nyomda, Győr. A kiadvány ingyenes. Adományokat köszönettel elfogadunk.

Amennyiben a jövőben nem szeretné megkapni ingyenes kiadványunkat, kérjük írásban jelezze a gyor@lutheran.hu címen.

Ünnepi istentiszteleti rend

december		Öregtemplom			Újtemplom			Szabad-hegy	Bácsa	Győr-szentiván	Gönyű	Infó
		8:30	10:00		8:30	10:00		16:00	15:00	15:00	8:30	
23.	V	J.A.*	J.A.*		V.J.*	V.J.*	16:00 M.ZS. gyermekek karácsonya					
24.	H			16:00 CS.J.			16:00 M.ZS.	14:30 M.ZS.				Szenteste
25.	K	SZ.J.*	SZ.J.*		V.J.*	V.J.*		V.J.*	CS.J.*	SZ.J.*	CS.J.*	Karácsony
26.	Sze		J.A.*			M.ZS.*						Karácsony
30.	V	CS.J.*	CS.J.*		J.A.*	J.A.*						
31.	H			17:00 SZ.J			17:00 V.J.	V.J.				Óév
1.	K		J.A.*			M.ZS.*						Újév
6.	V	CS.J.*	CS.J.*		V.J.*	M.ZS. családi		V.J.	CS.J.	V.J.		Vízkereszt

Jelölések: * = úrvacsorás istentiszt., Sz..J. = Szemerei János, J.A. = Jánosa Attila, CS.J. = Csorba János, M.ZS. = Mesterházy Zsuzsanna, V.J. = Vancsai József

Elérhetőségek, lelkeszi körzetek

Honlap: www.gyor.lutheran.hu • E-mail: gyor@lutheran.hu • Facebook: Győri Evangélikus Egyházközség

Öregtemplom 1. körzet:

CSORBA JÁNOS ig. lelkész (06/20/824-6247)
Belváros, Révfallu, Bácsa, Vámosszabadi, Likócs

Öregtemplom 2. körzet:

JÁNOSA ATTILA lelkész (06/20/824-4618)
Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárváros

Újtemplom 3. körzet:

VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)
9024 és a 9023 irányítószám kivéve a Fehérvári út,
Szigethy A. út és a Szent I. út által határolt részt; Gönyű

Újtemplom 4. körzet:

MESTERHÁZY ZSUZSANNA lelkész (06/20/416-3501)
9028 és a 9023 irányítószám a Fehérvári út, Szigethy A. út
és a Szent I. út által határolt részen; Győrszentiván

Intézményeink:

Szeretetház lelkésze: VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)
Iskolalelkész: CSORBÁNÉ FARKAS ZSÓFIA lelkész (06/20/824-8765);
VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)

Egyházfenntartási hozzájárulásait a
Győri Evangélikus Egyházközség
CIB Bank 10700031-25055203-51100005
számlaszámán utalással is befizethetik.

Kérjük a kedves gyülekezeti tagokat, hogy egyházközségi ügyek (esküvő, keresztelezés, temetés) intézésekor keressék a lakóhelyük szerint illetékes lelkészt!

Öregtemplomi Központi Lelkeszi Hivatal

Hivatali idő: H–K–Sze–P: 8:00–14:00, Cs: 8:00–16:00 Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. Telefon: 96/524-532. Mobil: 20/824-8101
Insula Lutherana Varroda Honlap: varroda.netai.net Tel.: 20/824-4619

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDEN GYÜLEKEZETI TAGUNKNAK!**